

De Keyen

Min Land let tössen Maas en Rhin,
Vööl Bergen nit, mar Veld en Weijen.
Dat Land, wor ek geboren sin
Set voll van horde dekke Keyen.
En schmit de Plug doi Voor öm Voor —
Sej leggen sich op dat andre Oor.

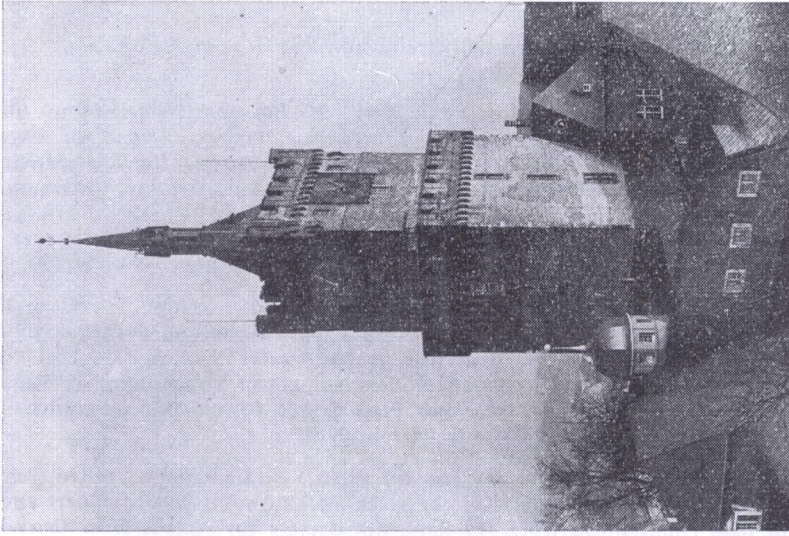
Min Land let tössen Maas en Rhin,
Verstopt, verschloopen, hoss vergaeten
Mar sommers es't voll Sonneschin;
Gut drenken düt dat Volk en aeten —
En steet de Rok op Hööp int Veld:
Dan gef et Geld, dan gef et Geld!

Min Land let tössen Maas en Rhin,
De Menssen sin dor as de Keyen.
De mesten sin meer grof as vin,
En looten sich nit so gemäklek leijen;
Sej setten vast in öre Grond,
En schloopen hondert Joore rond.

Dor koom al männigen in ons Land,
En kos dor neks aports van maken.
Hej drug sin Nöös hoog dör de Sand,
En schwätzten op sin eigen Saaken —
Bes hej sich stiet, o jeij, o jeij!
An sönnen dommen dekken Key!

Min Land let tössen Maas en Rhin,
Ok ek sin eene van die Keyen.
En as ek ens gestörwe sin,
Set op min Graf drij jonge Meijen —
En twee, drij Keyen legt dorbej:
Hier let hej, hier let hej —
hier let hej!

H. van Arensbergen, Kempton/Allgäu

Turm der Schwanenburg in Kleve Foto: Landesbildstelle

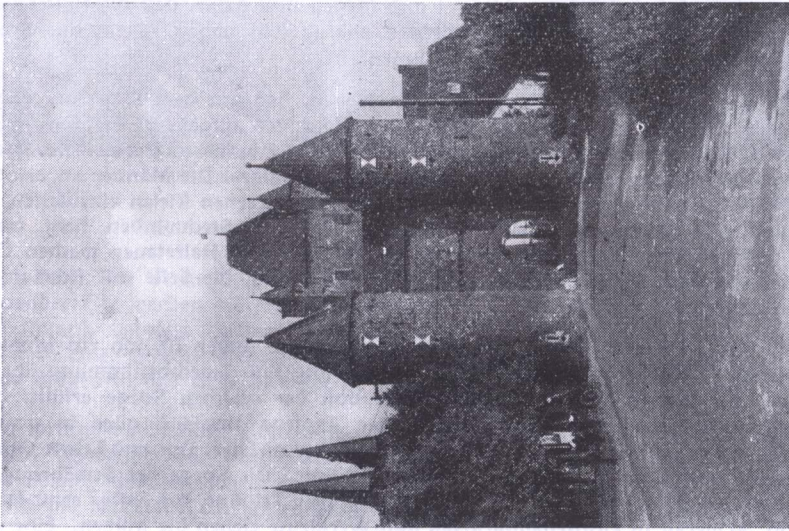

Foto: Landesbildstelle

Kiever Tor in Xanten